

Eeuwige vlam

Op het wereldwijde web zijn allerlei filmpjes te vinden. Je kunt er verdrietig en boos van worden of blij en gelukkig. Soms kunnen ze ook troosten.

In dagblad 'Trouw' las ik over een keyboardspeler in Barcelona. Zo'n opklapbaar pianootje waarop hij middenin de stad zat te spelen. 'Eternal flame' heette het stuk. Ik denk dat het u allemaal bekend voorkomt. Het is een mooi nummer om als achtergrondmuziek in supermarkten te draaien.

Achter de straatmuzikant ging het in Barcelona niet goed. Er waren hevige protesten tegen het Coronabeleid van de overheid. Sirenes loeiden, ontploffingen waren er; zelfs vlak bij de muzikant! Maar het was net of er niets aan de hand was. Hij speelde maar door..die dappere straatmuzikant, terwijl de vlammen achter hem oplaaiden speelt hij zijn muziek..

Dat is de reden waarom er zoveel mensen naar dit filmpje kijken. Die rellen dat kennen we wel, maar de muziek die doorgaat

ondanks, alles dat treft ons. Eeuwige vlam speelde hij. 'Licht dat nooit meer dooft' zingen ze in Taizé. We vinden het licht terug in Psalm 139 U weet wel van God die ons kent en doorgrondt, die voor wij iets zeggen al weet wat het gaat worden. Hij kent ons beter dan wij zelf ...

Ik haal Psalm/lied 139 uit ons liedboek er even bij

*6. Wanneer ik mij geborgen dacht
in 't vallend duister van de nacht,
werd dan de nacht niet als het licht?
Hier lig ik voor uw aangezicht,
O God, hoe licht is zelfs het duister
de nacht een dag die blinkt van luister.*

Het filmpje had haast iets profetisch, de wereld lijkt in geweld en duisternis ten onder te gaan, door de boosheid, het verdriet van mensen rond een leven wat niet meer loopt zoals het was.

En iemand ziet licht, of beter nog speelt muziek van het licht wat altijd brandt.

Het past bij de tijd van het jaar. Het jaar gaat langzaam naar het einde toe. Steeds vroeger wordt het donker. 'Raar jaar' zeggen mensen vaak, die zouden 2020 willen overslaan, maar we zitten er midden in en we proberen licht te zien, ook als het donker lijkt of is.

In de kerk loopt het jaar iets eerder op een eind. Op de laatste zondag van het kerkelijk jaar maken wij de balans op. Hoeveel mensen hebben we verloren, en zijn er ook nog nieuw jong leven bij gekomen?

We ontsteken kaarsen voor ieder leven...

Vlammen die niet doven, die het geweld en verdriet in zich opnemen, eternal flame...

Ds. Agnes Hana